

gik det ogsaa; der var rigelig Plads; der var Plads, saa Folk kunde komme til at sidde ned. Det er jo saadan her i Landet, at Folk finder sig gladeligt i at staa op i et Privatbanetog; men hvis de skal staa op i et Statsbanetog, er alle Ulykker løse over Landet.

Vi kan tage et andet Eksempel og sammenstille den private indenrigs Skibsdrift med Statsdriften paa det Omraade. Er det paa mønsterværdig Maade, at den private Skibsdrift foregaar her i Landet? Hvis man mener det, tager man meget fejl. Der kommer mange Klager over den Maade, hvorpaa den indenrigs Skibsfart besørger. Jeg er overbevist om, at Staten kunde besørge den meget bedre, end det private gør.

Men vi har jo ogsaa her i Byen to Eksempler paa privat og offentlig Drift, nemlig Sporvejene paa Frederiksberg og Sporvejene i København. Jeg ved ikke, hvad de ærede Medlemmer foretrækker, Københavns Sporveje med deres fortræffelige Materiel og med deres hurtige Vognkørsel og saa det elendige Materiel, som det private Selskab har løbende paa Frederiksberg Sporveje, hvor det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds sammen med mig som Regel maa vente i 24 Minutter paa en Sporvogn. Jeg ved ikke, hvilke store Fordele Privatdriften kan dokumentere i dette Forhold. Jeg kunde godt lide, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds vilde paavise dette noget nærmere. Det er efter min Mening en ganske almindelig Frase, at de private kan meget bedre end Staten overtage den Slags Op-gaver. Jeg kan ogsaa tage et andet Omraade: Telefonen. I Jylland har man private Telefoner, paa Fyn kommunale. Det ærede Medlem kan blot gaa til Jylland og Fyn og der spørge om, hvad Folk synes om Telefonerne. Jeg er sikker paa, at saa vil det ærede Medlems Meningsfæller i Odense sige, at de finder, at det kommunale Telefonselskab arbejder nok saa fortræffeligt som det ældre jyske, som der klages meget over. Nej, alle disse Indvendinger er simpelt hen Talemaader; der ikke har noget med Virkeligheden at bestille, og jeg tror ikke, man kan modarbejde det Forslag, jeg her er Ordfører for, med den Slags Udtalelser.

Til Slutning vil jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) vedrørende hans Udtalelser om Syerskernes Løn. Jeg fremhævede i Gaar, at Forhøjelsen paa de simple Benklæder, som var fordyret fra 2 Kr. 60 Øre til vistnok 9 Kr. 50 Øre under

Krigen, blev motiveret af en Agent med, at Arbejdslønnen var steget saa kolossalt. Jeg undersøgte saa, hvor stor den Stigning i Arbejdslønnen var, og det viste sig saa, at en Syerske nu fik 36 Øre med Dyrtdstillæg for at sy disse Benklæder, som hun før Krigen fik 27 Øre for. Saa siger det ærede Medlem til mig: Ja, hvis hun ikke faar mere, hvis er saa Skylden? Det er Fagforeningernes. Fagforeningerne kan jo forlange noget mere i Arbejdsløn og gennemføre det. Det er unægtelig mærkeligt at høre en konservativ Repræsentant fremkomme med en saadan Udtalelse. Ganske vist er det ærede Medlem ikke ansvarlig overfor Arbejdsgiverforeningen, som dog staaar det konservative Parti ret nær i al Almindelighed, men det ærede Medlem kan jo ikke være uvidende om, hvordan de Forhold udvikler sig. I 2—3 Maaneder har der nu været Forhandlinger Dag paa Dag om nye Overenskomster, om Forlængelse af de gamle og om Dyrtdstillæg, og ved alle disse Forhandlinger har Arbejdsgiverne siddet Dag og Nat, Dag efter Dag og Nat efter Nat og modsat sig enhver Forhøjelse og Forbedring af Arbejdernes Løn. Der var altsaa aldeles ingen Grund til at tage det alvorligt, de mente det altsaa ikke, vi kunde altsaa bare forlange noget mere efter det ærede Medlems Opfattelse, vi kunde bare have sagt: Hvad bryder vi os om; at Erhvervslivet gaar i Staa, hvad bryder vi os om, at der strækkes alle Vegne, hvad bryder vi os om, at der bliver mange flere arbejdsløse, det skal vi aldeles ikke tage Hensyn til, vi skal bare forlange og saa gennemføre det! Jeg har stor Respekt for det ærede Medlems Viden paa mange Omraader, men om et Spørgsmaal som dette tror jeg aldeles ikke, at det ærede Medlem opfatter Situationen rigtigt. Jeg kan ogsaa opfatte det ærede Medlems Udtalelser som en Slags Leflen med syndikalistiske Tendenser, det kan jeg godt. Det ærede Medlem siger til en vis Klasse af misfornøjede Arbejdere: Det er alt for lidt, Socialisterne skaffer jer i Løn, alt for lidt, Fagforeningerne skaffer jer, I kan faa meget mere, naar I bare gaar løs, gaa bare paa! Den Tendens kan ogsaa ligge i det ærede Medlems Tale. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem som god konservativ Mand gaar rundt med saadanne Anskuelser; det tror jeg heller ikke, jeg tror, at det er en tankeløs Udtalelse, han er kommet med. Det er, synes jeg, den mest skaansomme Bedømmelse af det ærede Medlem fra min Side, og saaledes vil jeg ogsaa bedømme ham.

Jeg maa takke det ærede Medlem fra